C.F.van Oosterzee
Sijzenlaan 31
Den Haag

Den Haag, 29 Juli 1948

Aan Zyne Koninklyke Hoogheid
Prins Bernhard der Nederlanden
Paleis Soestdyk
S O E S T D IJ K

Koninklyke Hoogheid,

Met den meesten eerbied wend ik my by deze tot Uwe Koninklyke Hoogheid met een aangelegenheid, die my en myn echtgenote zeer na aan het hart ligt en waarvoor wy geen andere oplossing meer weten, dan haar aan U.K.H. voor te leggen met het eerbiedig verzoek, zo mogelyk Uw bemiddeling te willen verlenen.

Myn oudste zoon, Chr.V.G.van Oosterzee, thans 26 jaar, werd in 1940 student aan de Technische Hoogeschool te Delft.

In verband met, door het optreden der N.S.Bers. uitgelokte straatgevechten, werd hy reeds spoedig door de S.D. gevangen genomen en in de gevangenis te Scheveningen (Oranje Hotel) opgesloten. Na heel veel moeite, hy werd beschouwd als politiek gevangene en zou naar Duitschland overgebracht worden, gelukte het my hem na vier maanden weer los te krygen en kon hy zyn studie voortzetten. Een poging om per bootje naar Engeland over te steken mislukte. Toen de studenten voor werk in Duitschland werden opgeroepen, heeft hy zich niet gemeld maar is ondergedoken. Hy heeft toen veel illegaal werk verricht. Het bleef echter steeds zyn streven naar Engeland te komen, daar dienst te nemen en zodoende mede te werken aan de bevryding van ons Land. Toen zich in Januari 1944 dan ook weer een gelegenheid voordeed, is hy de grens overgetrokken en heeft na een lange tocht via België Frankryk, Spanje en Noord Afrika eindelyk Engeland weten te bereiken.

C.F.van Oosterzee
Sijzenlaan 31
Den Haag

Aan Zyne Koninklyke Hoogheid
Prins Bernhard der Nederlanden
Seestdijk

29-7-1948

II

Hy is daar door Uw Moeder, Onze Geëerbiedigde Koningin, als Engelandvaarder ontvangen en later ook als dusdanig gedecoreerd.

Zoals gezegd, zyn doel was dienst te nemen in het Nederlandse Leger om zyn Vaderland te bevryden, maar aangezien de landing in Frankryk reeds had plaats gehad, hy als kind in Ned.-Indië geweest was en men hem daar het meeste meende nodig te hebben, werd hy naar Australië gezonden. Hy kreeg daar eerst een militaire opleiding, gevolgd door een spoedopleiding tot B.B. ambtenaar (Binnenlands Bestuur). Direct by de capitulatie van Japan werd hy dan ook in Ned.-Indië en wel te Makassar ingezet als 2e en kort daarop als 1e Luitenant van de Nica. Hy heeft daar onder uiterst moeilyke omstandigheden met entheusiasme gewerkt eerst als Movement Officer met alle verkeer en emigratie onder zich, later als ambtenaar van de K.N.I.L. (14th Squadron) in ongeveer dezelfde positie, totdat die My. door de K.L.M. werd overgenomen, aan welke laatste My. hy nu als ambtenaar van V. en W. is uitgeleend. De K.L.M. plaatste haar eigen chefs, zodat hy nu derde man is.

In 1946 is myn zoon met de handschoen getrouwd en zyn vrouw volgde hem naar Makassar. Zy hebben thans 1 kind.

Reeds in 1946 zag myn zoon, dat, als de politieke toestanden in Indië zich verder bleven ontwikkelen als tot dat ogenblik, er B.B. ambtenaren teveel zouden zyn en zyn eigen promotiekansen, met een spoedopleiding tot B.B. ambtenaar, slechts gering zouden zyn. Te verwachten was namelyk, dat men by evt. inkrimping van het corps de Indologen, die een universitaire opleiding genoten hadden, de voorrang zou geven.

Daar de eenige schriftelyke overeenkomst welke hy ooit heeft aangegaan luidt "tot 6 maanden na de wapenstilstand", en hieraan dus ruimschoots was voldaan, vroeg hy schriftelyk ontslag aan.

C.F.van Oosterzee
Sijzenlaan 31
Den Haag

Aan Zyne Koninklyke Hoogheid
Prins Bernhard der Nederlanden
Soestdyk

29-7-1948

III

Hy hoorde er maar niets van en is toen eenige keren naar Batavia gereisd. Daar werd hy steeds voorkomend behandeld en beloofde men alle medewerking,het zou in orde komen,maar nu wacht hy al twee jaar. Intussen kost hem iedere reis naar Batavia ruim 500 gulden en hy verdient er maar 400 per maand,gevolg dat hy zich in de schulden steekt. Toen hy de laatste keer in Batavia was,hy had toen passage naar Nederland in Mei 1948 aangevraagd,vertelde men hem daar,dat hy de extra uitkering van F.3500.- pas zou krygen na drie jaar Indische dienst en dus niet drie jaar na dagtekening van de overeenkomst,zoals hy dacht. Deze 3 jaar Indische dienst zyn vol in Augustus 1948.Hy heeft toen maar besloten tot eind Augustus te blyven.

Eenige maanden geleden heeft hy nu schriftelyk passage aangevraagd voor begin September en tevens nogeens dringend om antwoord verzocht op zyn ontslagaanvrage. Hy krygt daar echter taal noch teken op,zodat ik tot de conclusie kom,dat de zaak er tamelyk hopeloos voorstaat en wy weer tevergeefs op zyn terugkomst zullen wachten.

Myn zoon is nu 26 jaar,op 11 Januari 1944 is hy uit Nederland vertrokken,dus ruim 4½ jaar geleden en het wordt m.i. wel tyd,dat hy zyn studie hervat of anders naar een betrekking uitziet waar meer perspectief in zit. Hyzelf had reeds eenige malen de kans op een goede particuliere betrekking in Indië,maar kon daar niet op ingaan,zolang zyn ontslagaanvrage by het B.B. niet ingewilligd was Ik had iets goeds voor hem in Nederland by één van onze grote maatschappyen,maar die werden zo langzamerhand het wachten ook moe.

Ik kryg sterk de indruk,dat men hem aan het lyntje houdt en ik vindhet niet billyk dat een Engelandvaarder tevens Oorlogsvrywilliger op een dergelyke onheuse wyze wordt behandeld.

C.F.van Oosterzee
Sijzenlaan 31
Den Haag

Aan Zyne Koninklyke Hoogheid
Prins Bernhard der Nederlanden
Soestdyk

29-7-1948

IV

Myn zoon weet niet, dat ik my in deze tot Uwe Koninklyke Hoogheid richt. Hy is flink en onafhankelyk en wil steeds gaarne zelf zyn eigen weg banen. Ik vertrouw dan ook dat U.K.H. iets voor hem zal kunnen doen, zonder dat hy beheeft te weten dat ik my in deze tot Uwe Koninklyke Hoogheid gewend heb.

Met de meeste eerbied blyf ik,

Van Uwe Koninklyke Hoogheid

De Dienstwillige Dienaar,